

DIVADELNÍ TŘEBÍČ

6

ZPRAVODAJ I. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY
AMATÉRSKÉHO TRADIČNÍHO DIVADLA

KVĚTEN 1992

**Závěrečné slovo předsedy odborné poroty, profesora
Jana Císaře, přednesené při zakončení divadelní
Třebíče v neděli 10.května 1992**

Já nevím, jak vás mám oslovit, snad moji milí, využiji svého jména - já Císař I. budu k vám hovořit jako ke svému poddaným, ja v této chvíli v roli osvíceného panovníka. Na trebičské přehlídce je řada velmi pozitivních rysů, jeden z nich je to, že je to přehlídka bez fanfár, bez koktajlících divenek uvádějících soubory, že zkrátka a dobře, že při vši, po mém soudu vynikající organizaci, jest to přehlídka dostatečně tolerantní k lidem, kteří tu jsou a tak mám tu nádhernou příležitost poprvé ve svém životě hovořit vlastně za klavírem, hrozí vám nebezpečí, že začnu hrát a zpívat, ale zdržím se toho, takže mi dovozte, abych stejně neoficiálně v tomto neoficiálním prostředí řekl spíše pár slov k zamyšlení, než cokoliv jiného.

Neboť o představeních jsme hovořili dost, nebo alespoň tak, jak nám čas dovozoval, pokusili jsme se tak nebo onak, huře nebo lépe napsat pár slov i do zpravodaje, takže jakýsi počet z činů jednotlivých byl vydán, tak jenom pár slov k zamyšlení.

Za prvé - jmenuje se to přehlídka amatérského tradičního divadla. Já jsem strašně dlouho od včerejška od noci, či až teď, při procházce Třebíčí, přemýšlel o tom, co slovo tradiční může po tomto prvním ročníku znamenat.

A dospěl jsem vlastně k jediné věci, že, je-li tato přehlídka v něčem tradiční, pak je to v tom, že se tu vydal počet z něčeho, co se dá nazvat inscenační divadlo. To znamená oním divadlem, které se kdysi na konci minulého století rozvinulo jako strukturovaný tvar, záměrně usilující o uspořádanou strukturu, uspořádaný systém nejrůznějších složek. A jak se ukazuje, toto tradiční divadlo, které snad v tomto smyslu především vyzvedlo režijní komponent - tzn. osobu režiséra, ale záměrně říkám režijní komponent, neboť posléze s osobou režiséra ve spojení s dalšími jeho spolupracovníky vznikl jakýsi tým. A jak se ukázalo, je tato tradice neobyčejně dynamická. V tuto chvíli asi se dá už říci / i když na zamyšlení nebylo příliš času / že je to tradice, která je do sebe schopná vstřebávat množství nejrůznějších podnětů, která může být diferencovaná, která snese nejrůznější podoby a projevy, a přitom pořád máme cosi, co můžeme sledovat v čase jako něco, co je vývojem - tzn. jsou tu jisté, především literární složky, které jsou fixované a stabilní - tím se znamenitě lišíme od autorského divadla, které je nemá. My máme prostě tradici, jak víte, Čechova, my máme tradici Shakespeara, my máme tradici Lucerny, neboť hodnotíme Lucernu, zároveň můžeme si říkat, co Ořečov udělal jinak, a při všem jejich výboji či v pohledu jiném se vlastně můžeme nějakým způsobem na věc dívat odtud a nějak hodnotit. Čili, myslím si, z toho jsme vydali počet, nebo lépe řečeno - vy jste vydali počet, o tom především byla tato přehlídka, a že z tohoto hlediska vlastně můžeme na Hronov doporučit, poslat, navrhnout, nominovat, sloves je několik, různé druhy inscenací s vědomím, že jsme tu asi neměli jedinou inscenaci, která by ve všech

složkách dospěla dokonale k onomu precizovanému, strukturovanému inscenačnímu tvaru, ale zároveň že můžeme přednést cosi, co není na škodu, naopak, co v současné chvíli může k vývoji tohoto amatérského divadla velmi výrazně přispět a co do něj může vnést další podněty. Především v tom, že vlastně celá ta inscenační práce se obracela k tomu, co všichni cítíme jako ten zapeklitý současný problém - k otázce diváka. Ta podoba našeho inscenačního divadla v tomto smyslu (pro mě na prvním ročníku Divadelní Třebíče tradičního divadla) nám jasně prokázala, že se ty cesty zatím hledají v té sféře, která spíše směřuje, abych tak řekl, k rozvinutí harmonických, optimistických, radostných stránek diváka, což není samozřejmě na škodu, což je samozřejmě něco, co je přirozené a myslím si, že je to i cosi, k čemu jsme se zde dostávali a je to dobře, že jsme se k tomu dostávali.

Takže, mám-li za sebe i za své kolegy, s nimiž jsem tu pracoval /pracovalo se nám, myslím dobře /, něco k tomu závěrečným způsobem říci, tak mi dovozte říci, že asi se ukázalo, že ta tradice amatérského inscenačního divadla je nadále živá, je nadále otevřená, je schopna si udržovat to základní, to jest ten zápas o nějakou složku, která ji k práci

na jevišti inspiruje a nějakým způsobem ji dává dohromady. Že je to živé, a to mně dovozte říci se zvláštním potěšením, to, myslím, dokazuje to, že jsme se tu setkali s řadou souborů, které buď byly zcela mladé anebo v nich byla velká část mladých. To je pro mě velmi potěšující jev - když si uvědomíte, že jedno z představení, které jsme oceňovali jako velmi zajímavé, bylo vytvořeno skupinou velmi mladých lidí, a druhé, podobně i ve svém tvaru režijním velmi zajímavé, rovněž uděláno velmi mladým režisérem.

To jsou věci, které svědčí o životnosti tohoto typu divadla. Takže si myslím, že v tomto směru se 1.ročník Divadelní Třebíče vydařil, že jaksi ukázal svou plnou oprávněnost v systému přehlídek, a protože jsem asi poslední, který hovoří jako cizinec v Třebíči, dovozte říci to, co už jsem naznačil, že si myslím, že tento festival zároveň má svého ducha díky pořadatelům, což je neobyčejně podstatné. Pro mě je to festival neobyčejně příjemný, protože má lidskou dimenzi a lidský rozměr; je to samozřejmě zásluhou ředitele, pro něhož žádám, pokud to půjde, propřístít titul prezidenta.

A je to samozřejmě zásluhou všech, všech, všech, kteří kolem toho festivalu pracovali, točili se a dělali pro nás to, co mohli.

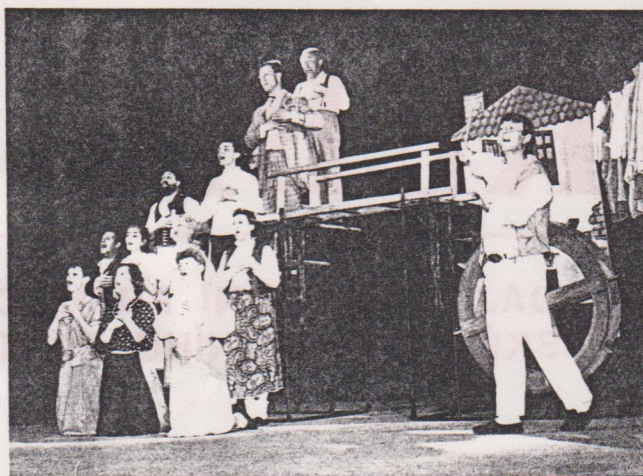
Takže mi dovozte, abych za nás za všechny, i za porotu, velmi poděkoval a přál si, aby se nám druhý ročník, když nám pán Bůh dá zdraví a státní orgány peníze ..., abychom se v Třebíči sešli a abychom v tomto šťastném startu pokračovali a vám poděkoval za to, že jste tu byli, že jste tu hráli, že jste diskutovali a že jste i vy svým podílem přispěli k tomu, co mi připomnělo jisté dobré časy různých diskusí, protože se tady hovořilo velmi pěkně a bylo to velmi milé, tak tady na ten sál budu mít velmi pěkné vzpomínky.

Všem vám přeji, aby se nám v tom tradičním inscenačním amatérském divadle nadále dařilo.

DIVADELNÍ TŘEBÍČ

*Tylovo divadlo Ořechov u Brna
A. Jirásek - V. Peška - "Lucerna"*

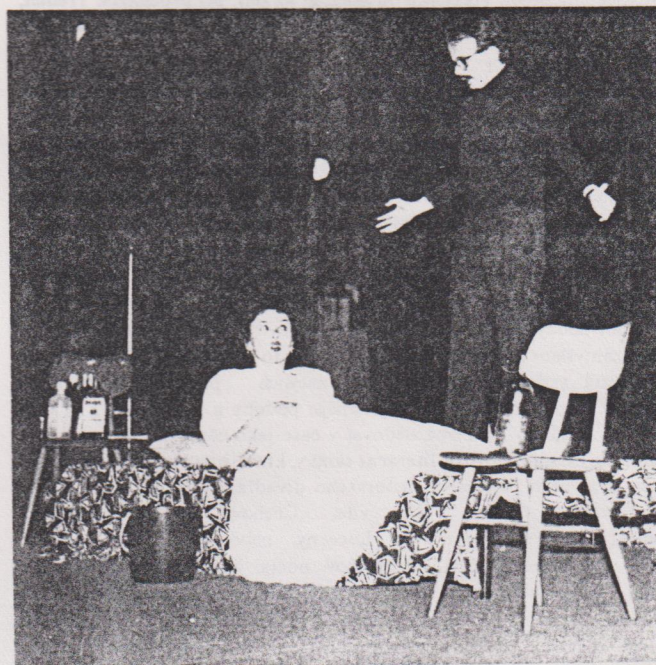
*Tylovo divadlo Ořechov u Brna
A. Jirásek - V. Peška - "Lucerna"*

*Divadélko "Jen tak" Karlovy vary
I. N. Nestroy - I. K. Tyl "Amorem střelení aneb Všechno vyjde najevo"*

*Divadlo v klubu Metra Blansko
I. Suchý - F. Havlík "Sladký život blázna Vincka"*

*Divadlo pro 111 MěDK České Budějovice
Francois Billeldoux "Ještě skleničku"*

Č VE FOTOGRAFII

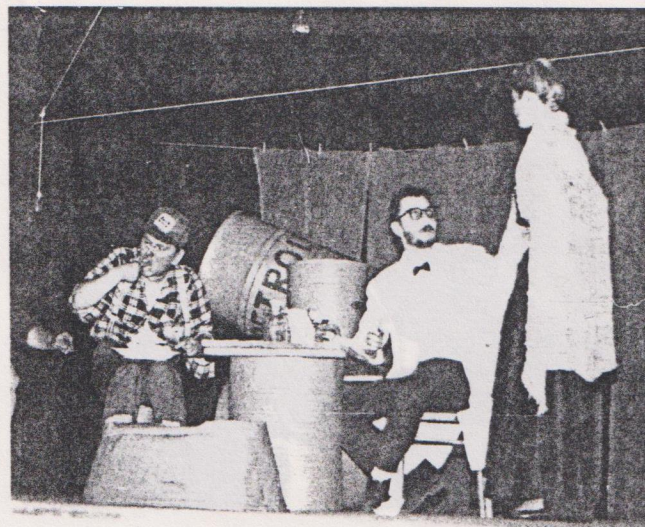
Divadlo Dostavník KŽ Píseň
J. Gay - V. Havel - "Žebrácká opera"

DS Čapek při Městském divadle Děčín
P. Bečka - "Vikýř"

Divadelní soubor Havlíček Neratovice
Jiří Hubač - "Generálka"

DS Post scriptum DK Gong Praha 10
M. Wolf - "Brej den, pane doktor"

DS Jirásek DK Úpice
J. Kopecký - "Komédie o hvězdě"

DS Jirásek DK Úpice
J. Kopecký - "Komédie o hvězdě"

Předseda poroty - prof. J. Císar
starosta Třebíče - MVDr. P. Heřman

Členové odborné poroty
prof. J. Císar, J. Korčák
P. Harvánek,
M. Strotzer, tajemník poroty

Předávání dárek členům odborné poroty

Závěrečné slovo starosty města Třebíče MVDr. Pavla Heřmana.

Vážení přátelé divadla a Třebíče, já myslil, že všechno podstatné, co jste měli slyšet bylo řečeno, že bych jenom opakoval to, co bylo řečeno lépe, ale přesto si ještě neodpustím znovu poděkovat celému organizačnímu štábu se žhavým kandidátem na prezidenta v čele a všem ostatním, kteří měli významný podíl na tom, že tato přehlídka proběhla tak, jak proběhla.

Jsem rád, že odjíždíte z Třebíče a víte, že tady nežijí studení čumáci a chtěl bych vám za město poděkovat za něco, co si možná neuvědomujete - ale tím, že jste tady byli, že ta přehlídka proběhla, tak jste vlastně pracovali na naší větší slávě. Za což vám srdečně děkuji, všem.

DĚKUJI
ZA POMOC
PŘI ORGANIZACI A ZAJIŠTĚNÍ
1. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY
AMATÉRSKÝCH DIVADEL
„DIVADELNÍ TŘEBÍČ 1992“

Jaroslav Cejl
ŘEDITEL PŘEHLÍDKY